

5. naučiti kakve riječi trebamo, da bolje spoznamo narav naše tvorbe
6. da se strani tipovi tvorbe ne unesu nama, da suzbijamo strane tipova nama neprihvatljive kao *jumbo-* (*džambo-*): *jumbo-križaljka*, *jumboplakat*, *jumborazglednica*, umjesto *velekrižaljka*, *veleplakat*, *velerazglednica*...

Ponavljam da ovaj put imamo veliki prinos nepotrebnih, zamjena, kao što su zamjene za proširene, usvojene tuđice jer nam, naglašavam, nije cilj korjenito čistunstvo.

Jedan profesor poslao nam je 389 prijedloga, posebno smo ih razmotrili i gotovo sve su bile zamjene za tuđice, i to većinom složenice, često i formalno neprihvatljive, kao što je *vukzavijanje*.

Uz dobre ili dobronamjerne prijedloge bilo je mnogo neprihvatljivih, smiješnih i takvih riječi za koje se može reći da su pravo ruglo natječaju. Moramo prihvatiti da ima i takvih prijedloga, ali je teško prihvatiti da ih ima tako mnogo. Još je teže što ima previše prijedloga koji su dani zbog ruganja cijelom postupku. Ovom prilikom dani su ocjenji-

vačima na ocjenu svi pristigli prijedlozi, ali u budućnosti ćemo slati na ocjenu samo dobronamjerne i pristojne. Zato sam napisao članak pod naslovom *Ruganje – nova pojava u prijedlozima za najbolju riječ*, izaći će u idućem broju Jezika, i obrazložio u čemu je problem, a ocjenjivači su prihvatili da takve rugalačke riječi i ne dođu na ocjenu.

Na kraju ne mogu prešutjeti da Pupovac i Džakula šute. Prozvao sam ih u 2. broju prošlogodišnjega Jezika da pomognu da se sazna za Šreterov grob, ali nisu ništa učinili. Nisu se ni javili iako znam da Milorad Pupovac zna za moj poziv. Ne preostaje nam drugo nego i dalje čekati dok nekima ne proradi svijest i savjest.

Pratim što M. Pupovac govori i piše i mogu reći da su to često velike riječi, a uglavnom samo one kojima nastoji prilike izrabiti u srpsku korist, a malo, ili ih uopće nema, kojima bi pošao od malih pothvata što bi stvarno djelovali na poboljšanje hrvatsko-srpskih odnosa. Zato Veljku Džakuli i Miloradu Pupovcu valja opet naglasiti načelo: badava velike riječi bez malih pravih koraka.

Stjepan Babić

VIJESTI

Vijenac na grob profesora Jonkea

U nedjelju 15. veljače, desetak sljedbenika i poštovatelja prof. Ljudevita Jonkea položilo je vijenac na njegov grob povodom 30. obljetnice njegove smrti. U prigodnome je govoru prof. Babić u kratkim crtama

prikazao njegov rad i naglasio da je živio u teškim prilikama i da nije mogao od sebe dati koliko bi inače mogao dati, iako je dao mnogo, i da je u pravom smislu bio žrtva tih prilika. Upravo je simbolično da je umro na dan Deklaracije. (*S. Babić*)